



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 бр.404/19
03.07.2019.године
Београд

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ
03. 09. 2019
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Здравке Ђурђевић, председника већа, Драгољуба Албијанића и Оливере Анђелковић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против окривљених Дубравке Ђорђевић и др., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ и др., одлучујући о жалби Вишег јавног тужиоца у Београду изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К бр.127/2014 од 18.06.2018. године, у јавној седници већа одржаној 02. и 03. јула 2019. године, у одсуству уредно обавештеног АЈТ и окривљене Дубравке Ђорђевић а у присуству окривљених Александре Гавриловић, Прица Ђурђе, Штегер Маје, Никитовић Душка и Војина Манасијевића као и бранилаца адв. Зденка Томановића, адв. Дејана Добросављевића, адв. Оливере Будаков, адв. Зорана Павловића и адв. Заре Тијанић Јефтовић, дана 03. јула 2019. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Београду а пресуда Вишег суда у Београду К бр.127/2014 од 18.06.2018. године ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.127/2014 од 18.06.2018. године окривљени Дубравка Ђорђевић, Александра Гавриловић, Ђурђа Прица, Маја Штегер, Душко Никитовић и Војин Манасијевић су на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођени од оптужбе и то у тачки 1 окривљени Дубравка Ђорђевић, Александра Гавриловић и Ђурђа Прица због једног продуженог кривичног дела злоупотреба

положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ, а у ставу два окривљени Дубравка Ђорђевић, Александра Гавриловић, Ђурђа Прица и Маја Штегер због извршења једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, док су у ставу три побијане пресуде окривљени Душко Никитовић и Војин Манасијевић ослобођени од оптужбе да су извршили једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 КЗ а у ставу четири окривљени Душко Никитовић је ослобођен од оптужбе због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 2 у вези става 1 Кривичног законика. На основу члана 265 став 1 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка и паушала падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде жалбу је изјавио виши јавни тужилац у Београду због погрешно утврђеног чињеничног стања са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени огласе кривим због кривичних дела која су им оптужницом стављена на терет.

Одговоре на жалбу вишег јавног тужиоца у Београду доставили су:

-бранилац окривљених Дубравке Ђорђевић, Александре Гавриловић и Ђурђе Прице адв. Зденко Томаковић са предлогом да се жалба тужилаштва одбије као неоснована а побијана пресуда потврди те да бранилац и окривљене буду обавештене о седници већа.

-бранилац окривљене Маје Штегер адв. Оливера Будаков са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована а побијана пресуда потврди.

-бранилац окривљеног Душка Никитовића адв. Дејан Добросављевић са предлогом да се жалба тужиоца одбије као неоснована а побијана пресуда потврди а да бранилац и окривљени буду обавештени о дану и часу одржавања седнице већа.

-бранилац окривљеног Војина Манасијевића адв. Зоран Павловић са предлогом да се жалба тужиоца одбије у целости а побијана пресуда потврди.

-окривљена Ђурђа Прица са предлогом да се побијана пресуда потврди.

Апелациони јавни тужилац у Београду доставио је поднесак Ктж бр.433/19 од 24.04.2019. године у којем је предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу тужиоца и побијану пресуду преиначи и окривљене огласи кривим у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби вишег јавног тужиоца.

Апелациони суд у Београду је одржао јавну седницу већа на којој је размотрио списе предмета те испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби нашао:

-жалба је неосновања.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања виши јавни тужилац у изјављеној жалби првенствено оспорава закључак суда који није прихватио налаз и мишљење Друштва за судска вештачења "Експертиза" будући да је по налажењу тужиоца налаз и мишљење Друштва за судска вештачења "Експертиза" валидно и из наведеног налаза се по налажењу жалбе утврђује да су окривљени извршили предметна кривична дела. Осим тога тужилац у жалби истиче да је Друштво за вештачење "Експертиза" утврдило и да је разлика у вредности уговора о закупу и процењене тржишне цене закупа за све купљене објекте у свим дистрибутивним центрима 8.650.794,50 динара те да су вештаци грађевинске струке из Друштва за вештачења "Експертиза" утврдили да је процена тржишне вредности некретнине које су биле предмет продаје Рибарског газдинства значајно виша од процењене тржишне вредности у односу на Агенцију "Букадиновић".

Међутим, овакви жалбени наводи тужиоца су од стране Апелационог суда у Београду оцењени као неосновани. Ово стога што је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд правилно закључио да су налази вештака "Експертиза" неупотребљиви у кривичном поступку, будући да садрже суштинске недостатке због којих се на оваквом налазу не може заснивати судска пресуда. Наиме, правилном анализом налаза вештака економске струке Драгољуба Ђуковића и Славице Суботић, вештака грађевинске струке Ненада Ђорђевића и Зорана Секулића и вештака саобраћајне струке Милијана Тодоровића, првостепени суд је правилно утврдио да њиховим налазима нису поуздано утврђене вредности објеката и возила који су предмет овог поступка као ни реална вредност коришћења складишног простора и висине закупа објекта који су предмет овог поступка па самим тим како те вредности нису поуздано утврђене то поуздано није утврђено ни да су окривљени за предузеће ДТД Рибарство прибављали противправну имовинску корист у висини како је то наведено у оптужници, при чему тај износ представља битно обележје кривичног дела које се окривљенима ставља на терет па самим тим по правилном закључку првостепеног суда није поуздано утврђено ни да је сада покојни Томислав Ђорђевић поступао супротно одредбама уговора о продаји друштвеног капитала РГБ од 04.06.2007. године.

Када је у питању економско-финансијско вештачење и налаз вештака економско-финансијске струке, првостепени суд правилно приликом заузимања става да се овај налаз и мишљење не могу прихватити, цени чињеницу да су вештаци економско-финансијске струке, приликом давања исказа и након предочавања пропуста који су направљени током поступка вештачења и писања налаза, и сами навели да су погрешили у начину рада приликом утврђивања вредности, при чему је вештак Славица Суботић, навела да су грешке могуће а при том истовремено је навела да не зна зашто нису узели вредности за малопродајне објекте на дан продаје при чему је првостепени суд правилно ценио и чињеницу да овај вештак није могла на многа питања да одговори те да је на многа питања рекла да не зна одговор, што свакако утиче на коначан закључак суда у погледу валидности оваквог налаза и мишљења вештака. Вештак економско-финансијске струке Драгољуб Ђуковић је у свом исказу такође навео да су погрешили приликом вршења вештачења зато што су код неких објеката узимали процену вредности коју је вршила Агенција "Букадиновић" а некада не, те да није требало тако да ураде при чему није дао објашњење како је прекршена одредба члана 422 Закона о привредним друштвима а тврдио је да је иста прекршена.

Вештак Славица Суботић такође није дала објашњење на који начин је утврђено све што је наведено у налазу при чему је навела да су приликом вештачења правила грешке.

Када је у питању налаз и мишљење вештака грађевинске струке, суд је ценио исказ вештак грађевинске струке Ненада Ђорђевића, у ком је навео да је свој налаз дао на усклађивање Радославу Свичевићу који је већ имао извештај вештака економске струке и вештака саобраћајне струке те да им је Свичевић рекао да то тако прихвате и да је од Свичевића добио "налог" да објекте третира као нове, те да су они као и код закупа објеката, објекте третирали као нове иако је неспорно утврђено да објекти нису били нови, што је од одлучног значаја за утврђивање вредности предметних објеката. Притом је овај вештак навео да је директор Друштва "Експертиза" Радослав Свичевић све њихове налазе сам интегрисао у коначан текст налаза и да је у моменту израде налаза Свичевић њему био директор те да му је и рекао да он то предаје и да хоће да буде тако, на основу чега је првостепени суд правилно закључио да овај вештак очигледно није радио на начин како му то струка налаже већ на начин како му је налагао Свичевић. При чињеници да је Радослав Свичевић, доктор психологије, првостепени суд правилно закључује да он није био стручан да интегрисао налазе вештака економско-финансијске струке, грађевинске струке и саобраћајне струке у коначан текст налаза, на основу чега је извео правилан закључак да су налази вештака "Експертиза" неупотребљиви у овом кривичном поступку.

Осим тога сви вештаци из Друштва за вештачења "Експертиза" су и сами навели да су приликом утврђивања вредности правила пропустили из чега је првостепени суд извео правилан закључак да ови вештаци нису стручно, професионално ни објективно утврдили вредност имовине која је предмет овог поступка. При том налази ових вештака су оповргнути исказима стручних саветника за економско-финансијску област Марине Протић и проценитеља Данијеле Илић а који су испитани на главном претресу чијим исказима је првостепени суд правилно поклонио веру будући да су исти јасни, уверљиви и потврђени писаним изведеним доказима, због чега су и жалбени наводи тужиоца којима се првостепена пресуда побија суштински уз истицање да је првостепени суд требао да прихвати налаз и мишљење вештака Друштва за вештачења "Експертиза" оцењени као неосновани, будући да је због суштинских пропуста који су правила вештаци Друштва "Експертиза" налаз и мишљење ових вештака компромитован те по правилном закључку првостепеног суда исти налаз и мишљење није ни могли бити основ за утврђивање чињеничног стања у овом кривичном предмету.

Тужилац у изјављеној жалби такође оспорава наводе стручног саветника за економско-финансијску струку Марине Протић која је тврдила да је отуђено заправо само 12% имовине Рибарског газдинства при чему је по налажењу жалбе наведена тврдња потпуно необјективна и није утемељена на доказима. Међутим овакви жалбени наводи тужиоца су оцењени као неосновани будући да је првостепени суд правилно поклонио веру исказу стручног саветника Марине Протић која је указала суду на несумњиве пропусти вештака а о којима су се и сами вештаци Привредног друштва "Експертиза" изјашњавали због чега је и исказ стручног саветника за економско-финансијску област Марине Протић, правилно од стране првостепеног суда оцењен као јасан и уверљив, при чему Тужилац није пружио ниједан доказ на основу ког би се

могао оспорити исказ овог стручног саветника.

Осим тога, првостепени суд правилно закључује имајући у виду чињеницу да је окривљени Томислав Ђорђевић, током овог кривичног поступка преминуо а да је увидом у предметне одлуке Управног одбора утврђено да су окривљене Дубравка Ђорђевић, Александра Гавриловић, Ђурђа Прица и Маја Штегер у управном одбору доносиле одлуку да се може продати одређени део имовине Рибарског газдинства из Београда а не и да се прода, из чега јасно произлази да чланови Управног одбора нису имали утицаја на процену и одређивање вредности имовине која је предмет продаје, то првостепени суд правилно закључује да одлуке које су доносиле ова окривљена лица не указују на постојање директног умишљаја, тим пре што су окривљени у својим одбранама јасно и детаљно наводили и разлоге за доношење својих одлука те да су своје одлуке сматрали исправним пословним потезима а не радњама којима ће ДТД Рибарство прибављати противправну имовинску корист при чему њиховим одбранама не противречи ни један доказ који је изведен на главном претресу а који је првостепени суд прихватио. Имајући у виду чињеницу да је Томислав Ђорђевић, био власник предузећа ДТД Рибарство, да је купац и предузећа Рибарско газдинство Београд био све до раскида уговора о приватизацији, да је до раскида уговора о приватизацији Томислав Ђорђевић, инвестирао у предузеће Рибарско газдинство, што потврђују сведоци и то Игор Кизор, Маријана Сријемац, Гордана Гашпаровић који су навели да се у објекте морало улагати, да је Томислав Ђорђевић започео отплатама рата за куповину приватизованог предузећа Рибарско газдинство, да је онда када је сматрао да су његова права повређена поднео тужбу за остваривање својих права, те имајући у виду и да је у пословној документацији предузећа Рибарско газдинство евидентиран сваки документ који је означен за овај поступак, да окривљени своје одлуке нису скривали а при чињеници да током поступка није утврђено да је прибављена противправна имовинска корист за предузеће ДТД Рибарство, првостепени суд је правилно закључио да су окривљени своје радње предузимали управо као пословне потезе а не као срачунате на прибављање противправне имовинске користи за ДТД Рибарство на основу чега је првостепени суд правилно закључио да директан умишљај окривљених за извршење кривичних дела током поступка није доказан.

Најзад окривљеном Душку Никитовићу и Војину Манасијевићу предметном оптужницом стављено је на терет да су закључивали уговоре о закупу пословног простора при чему првостепени суд правилно закључује да се уговорима о закупу не отуђује имовина већ се даје на коришћење, па се радње ова два окривљена лица не могу довести у везу са обавезом сада покојног Томислава Ђорђевића из уговора о продаји друштвеног капитала од 04.06.2007. године, да неће отуђити основна средства већа него што је то предвиђено будући да окривљени Душко Никитовић и Војин Манасијевић својим радњама које су им и стављене на терет нису ни могли да отуђе основна средства у износу већем него што је то превиђено предметним уговором о продаји друштвеног капитала, будући да правна природа уговора о закупу, искључује могућност отуђења имовине. Осим тога тужилаштво током овог поступка, није доказало да су окривљени Никитовић и Манасијевић закључивањем предметних уговора о закупу, прибављали противправну имовинску корист за ДТД Рибарство у износима наведеним у оптужници. Наиме, тврдња тужилаштва из оптужнице као и жалбе, да постоји разлика између уговорене вредности закупа и процењене тржишне вредности закупа се такође заснива на налазу Друштва за вештачење "Експертиза".

Међутим налаз овог друштва правилно није прихваћен од стране првостепеног суда будући да садржи суштинске недостатке који га чине неупотрљивим у овом кривичном поступку. Када је у питању део овог налаза који се односи на објекте који су дати у закуп, вештак Ненад Ђорђевић је истакао да је приликом процене добио налог од Сречевића да објекте третира као нове иако се видело да објекти нису нови. Вештак Зоран Секулић је у свом исказу навео да су приликом израде налаза одредили висину закупнине а да нису утврђивали стање раскладних инсталација када су у питању хладњаче, те да се нису распитивали које стандарде хладњача треба да испуњава. Вештак је даље у исказу истакао да су висину закупа утврђивали тако што су звали пословни простор и добијали на тај начин информације о висини закупа те да су звали и неке фирме које се баве истим послом. Имајући у виду напред наведено, првостепени суд правилно изводи закључак о неупотрљивости оваквог налаза Друштва за вештачење "Експертиза" будући да вештаци приликом израде налаза и процене тржишне вредности закупа некретнина, нису имали у виду параметре који утичу на тржишну вредност закупа буде мања или већа. Третирајући некретнине које су предмет закупа као нове иако оне то нису биле те неутврђивањем функционалности објеката који су предмет закупа које околности су од битног утицаја на процену тржишне вредности закупа, вештаци су по правилној оцени првостепеног суда начинили низ пропуста који компромитују налаз у тој мери да се на њему не може засновати судска одлука, због чега су и супротни жалбени наводи тужиоца оцењени као неосновани.

Имајући у виду да током поступка није доказано да су оптужени својим радњама прибавили предузећу ДТД Рибарство противправну имовинску користи и да су своје радње предузимали са директним умишљајем да до такве последице и дође првостепени суд је правилно закључио да није доказано да су окривљени учинили кривична дела која су им оптужницом стављена на терет па их је применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП правилно ослободио од оптужбе.

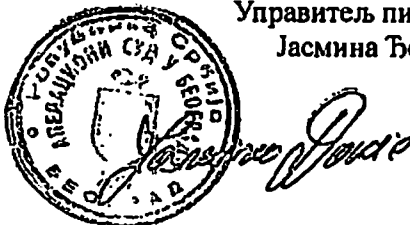
С обзиром да су окривљени ослобођени од оптужбе, првостепени суд је правилно применом одредбе члана 265 став 1 ЗКП одлучио да трошкови кривичног поступка и паушала падају на терет буџетских средстава суда.

Са свега напред изнетог Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар
Александар Багаш, с.р.

Председник већа-судија
Здравка Ђурђевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић



Изјављујем да је ова фотокопија истоветна
оригиналу издатом у прелиминарним
делу од 6 страна.

Матрица је која је матрисно фотографисана
направи се код свог Суда у предмету _____

К. 129/14

Такса из Тер. Ср. _____ Саконе и републичким
судским таксама плаћена је и поштомбена.

ВИШИ СУД

У Београду, _____

10

09.

